

การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัย ของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Proposed Guidelines for Enhancing the Learning Processes about Residences of Urban Consumers Based on the Philosophy of Sufficiency Economy

ธีรวุฒิ ธนวิษเพียรพาก และคณะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ (2) นำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริโภคที่อยู่อาศัยในอาคารชุดพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในอาคารชุดจำนวน 30 คน ใช้วิธีการคัดเลือกผู้บริโภคแบบกำหนดโควตา แบ่งเป็นผู้บริโภคที่พักในที่อยู่อาศัยระดับราคาสูงจำนวน 10 คน ผู้บริโภคที่พักในที่อยู่อาศัยระดับราคากลางจำนวน 10 คน และผู้บริโภคที่พักในที่อยู่อาศัยระดับราคาต่ำจำนวน 10 คน และการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัยจำนวน 10 คน ผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ 1) การตระหนักในปัญหา 2) การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การติดตามประเมินผล ซึ่งสังเคราะห์เป็นกระบวนการเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล โดยผู้บริโภคมีการใช้งานและการบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์อย่างมีเหตุผล 2) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ โดยผู้บริโภครู้จักประมาณตนในการวางแผนทางการเงินและพอประมาณในการใช้จ่าย และ 3) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยผู้บริโภครู้เท่าทันถึงความสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ในส่วนการนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านกายภาพ จัดทำคู่มือการใช้งานวัสดุอุปกรณ์และแชร์ประสบการณ์กันอย่างมีเหตุผล 2) ด้านการเงิน จัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อให้เกิดความพอประมาณในการใช้จ่าย 3) ด้านการบริหารจัดการ จัดสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ให้เกิดการเรียนรู้เท่าทันในการมีส่วนร่วม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม จัดฝึกการคัดแยกขยะอย่างมีเหตุผลโดยฝึกปฏิบัติจริง

โดยรู้เท่าทันปัญหาอุปสรรคทางขยะ ซึ่งแนวทางดังกล่าว จะช่วยทำให้ผู้บริโภคมีการอยู่อาศัยอย่างเกิด
ความพอดี และสามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตภายในที่อยู่อาศัยได้อย่างเกิดความพอเพียง

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัย/ที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมือง/ปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

Abstract

This research has the following objectives: (1) to analyze the learning processes about residences of urban consumers based on the philosophy of sufficiency economy and (2) to present guidelines for enhancing the learning processes about residences of urban consumers based on the philosophy of sufficiency economy. The sampling group for this research is from residences of urban consumers in Bangkok. The research comes from indepth interview from the 30 urban residences. This research select the quota of urban consumers: 1) 10 urban consumers of high price residences 2) 10 urban consumers of medium price residences and 3) 10 urban consumers of low price residences and 10 urban residential experts from focus group. The analyzed result about the learning processes about residences of urban consumers based on the philosophy of sufficiency economy consist of 4 steps: 1) realizing on the problems 2) learning and planning the operation 3) operating and 4) evaluating. These are analyzed into the learning processes based on the philosophy of sufficiency economy in 3 parts: 1) learning processes about residences reasonable: use and maintain the instruments reasonably 2) learning processes about residences properly for the consumers: have financial plan and expense properly and 3) learning processes about residences protective: realize on the participation in any activities for making a decision on residential solution. The guidelines for the enhancing the learning processes about residences of urban consumers based on the philosophy of sufficiency economy consist of 4 parts: 1) physical part - It should make the instrument manual and sharing to each other reasonable 2) financial part - it should make a household account for properly expense 3) managing part - having a place for participatory activities in public 4) environmental part - training to separate the waste properly by doing and realizing on waste pollution. These guidelines can help the consumers living together well and adaptable within the residences sufficiently.

KEYWORDS: THE LEARNING PROCESSES ABOUT RESIDENCES/RESIDENCES OF
URBAN CONSUMERS/THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY

บทนำ

ในปัจจุบันยุคกระแสโลกาภิวัตน์หรือกระแสการพัฒนาแบบทุนนิยมตะวันตกได้แพร่ขยายไปทั่วโลกโดยเฉพาะเมืองหลวงและหัวเมืองสำคัญต่าง ๆ การแพร่กระจายที่อาศัยเทคโนโลยีในยุคข้อมูลข่าวสารที่ ไร้พรหมแดนทำให้วัฒนธรรมตะวันตกแบบทุนนิยม จึงกลายเป็นกระแสวัฒนธรรมของโลกหรือยุคโลกาภิวัตน์ไปในที่สุด เหตุนี้วัฒนธรรมยุคใหม่ที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์นี้แท้จริง ก็คือ การอิงตามกระแสพัฒนาความเจริญของโลกยุคใหม่ที่มีวัฒนธรรมตะวันตกเป็นแกนกลาง โดยอาศัยรสนิยมและวิถีชีวิตของผู้บริโภคเป็นหลัก (กฤษฎา พุ่งเกียรติ, 2558) วัฒนธรรมตะวันตกนิยมสร้างความเจริญเติบโตทั้งภาคเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการพัฒนาทางวัตถุและเทคโนโลยีให้แก่ประเทศที่ก้าวเดินเส้นทางนี้ ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะเน้นการพัฒนาอย่างรอบด้าน (Schwarz & Villinger, 2004) จนกระทั่งสังคมชั้นสูงและผู้นำประเทศพากันยึดถือแบบตะวันตกเป็นศูนย์กลางความเจริญในทุกด้านทั้งด้านการบริโภคและอุปโภคสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อันเป็นในเรื่องของปัจจัยสี่ซึ่งได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย (พินนะรัฐ สุริยะโชติ, 2556)

นโยบายการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จนถึงฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งเป็นแผนที่ยึด“คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงนำทางในการบริหารและพัฒนาประเทศ (พัทธมน เอี่ยมสองค์, 2552) โดยคำนึงถึงประเด็นสำคัญประการแรก คือ การดำเนินการในทางสายกลางที่อยู่บนพื้นฐานความพอดี เน้นการพึ่งตนเองเป็นหลัก มีการเตรียมพร้อมทั้งคนและระบบที่ดีเพื่อก้าวทันในยุคโลกาภิวัตน์ ประการที่สอง คือ ความสมดุลและ ความยั่งยืน เน้นการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตที่ ดีงาม ประการที่สาม คือ ความพอประมาณ เป็นการใช้ชีวิต การผลิต และการบริโภคอยู่บนความพอประมาณ มีเหตุผล ไม่มากไม่น้อยเกินไป ประการที่สี่ คือ การมีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก เป็นการเตรียมความพร้อมของคนและสังคมให้สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศให้รู้เท่าทันเรา เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น มีความยืดหยุ่นที่จะปรับตัวรวมทั้งเลือกสิ่งที่ดีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และประการสุดท้าย คือ การเสริมสร้างคุณภาพคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความวินัย มีสติตั้งอยู่บนความไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

จะเห็นได้ว่า แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อวิถีการดำเนินชีวิตของ คนไทย เพราะจากสถานการณ์การพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่สังคมไทยอย่างมากในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) ถึงแม้ว่า จะมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับแต่กลับพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของความไม่พอเพียงโดยเฉพาะในด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งพบว่าเป็นปัจจัยสี่ที่มีความสำคัญต่อผู้บริโภคในชุมชน

เมืองเป็นอย่างมาก ปัญหาในการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองประสบปัญหาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ปัญหาด้านกายภาพ ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการเงิน และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคในชุมชนเมืองอย่างมาก (มณฑา ไชยงาม, 2553) เมื่อผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยประสบปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะทำให้ไม่มีความราบรื่นในการอยู่อาศัย และจะก่อให้เกิดการอยู่อาศัยที่ไม่พอดีกับสภาพและฐานะของแต่ละคน ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลังจากการอยู่อาศัยไปแล้ว

การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น จะทำให้ผู้บริโภคในชุมชนเมืองสามารถแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้เป็นอย่างดี โดยผู้บริโภคจะสามารถแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างถูกต้อง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจะใช้ขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน (พัทธมน เอี่ยมสูงงค์, 2552) ได้แก่ 1) การตระหนักในปัญหา 2) การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การติดตามประเมินผล (Forojalla, 1993) ซึ่งเมื่อใช้กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวมานำมาเชื่อมโยงกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องของการมีเหตุผล การมีความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกัน จะทำให้ผู้บริโภคสามารถแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้อย่างตรงประเด็น และป้องกันการเกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัยซ้ำได้ในอนาคต (ษมิทธิ์ ชันธิกุล, 2554) โดยการตระหนักในปัญหาด้านที่อยู่อาศัย การรับรู้ถึงผลลัพธ์ของปัญหาและการหาสาเหตุหลักของปัญหาด้านที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะจะทำให้ผู้บริโภคในชุมชนเมืองรับรู้ถึงปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างแน่ชัด รวมไปถึงจะเป็นการง่ายในการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยต่อไป (ปรางค์ชมพู กุลพฤกษ์, 2556) ในส่วนของการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ ผู้บริโภคจะมีกระบวนการเรียนรู้ในการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยอย่างถูกวิธีก่อนการปฏิบัติจริง ซึ่งการวางแผนนี้จะทำให้ช่วยลดขั้นตอนการทำงาน ท่นเวลาในการแก้ไขปัญหา และทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติจริงมากขึ้น ซึ่งการวางแผนที่ดีนั้นจะต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่แท้จริงด้วย (Foxall, 1999) ในส่วนของการลงมือปฏิบัติ ผู้บริโภคจะได้ลงมือปฏิบัติตามที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งในขั้นตอนการลงมือปฏิบัตินี้นอกจากอาศัยทักษะในเรื่องของความรู้และประสบการณ์ที่ดีแล้ว ยังต้องอาศัยทักษะในเรื่องของการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้านที่อยู่อาศัยด้วย (วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 2558) ในส่วนของการติดตามประเมินผล ผู้บริโภคต้องมีความสนใจที่จะติดตามประเมินผลด้านที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะเป็นการตรวจสอบว่า เมื่อภายหลังลงมือปฏิบัติไปแล้วนั้น ผลเป็นอย่างไรบ้าง ผลบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ และจะช่วยในเรื่องของการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัยด้านนั้น ๆ เกิดขึ้นซ้ำได้อีกในอนาคต (รัตนปิยะ เหมือนเปี่ยม, 2557) โดยกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดนี้จะมีส่วนช่วยในฐานะเป็นเครื่องมือของผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัย อันจะช่วยให้สามารถดำรงชีวิตในการอยู่อาศัยได้อย่างมีความรอบคอบ ไม่ประมาท และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ รวมทั้งยังสามารถแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้อย่างถาวร

จากที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะนำมาแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยในด้านต่าง ๆ และสามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด โดยจะทำการศึกษาในเรื่องของการตระหนักในปัญหาด้านที่อยู่อาศัย การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัย การลงมือปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัย และการติดตามประเมินผลด้านที่อยู่อาศัย ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้เกิดแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา คือ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชากรมีอัตราการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยที่สูงและเกิดปัญหาในด้าน ที่อยู่อาศัยอย่างมาก อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย และประโยชน์สูงสุดในการอยู่อาศัยของผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยในชุมชนเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัย หมายถึง การดำเนินการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านที่อยู่อาศัย อย่างเป็นขั้นตอน โดยในกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยนั้นจะใช้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ การตระหนักในปัญหา การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัย หมายถึง อาคารชุด ที่ผู้บริโภคได้ซื้อไว้สำหรับการอยู่อาศัย ภายในที่อยู่อาศัยประกอบด้วย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้อำนวยความสะดวกในการอยู่อาศัย

ชุมชนเมือง หมายถึง ชุมชนบริเวณกรุงเทพมหานครที่มีการกระจายตัวของอาคารชุดอย่างหนาแน่น โดยแบ่งออกเป็น 5 โซน ได้แก่ 1) โซนเขตศูนย์กลางธุรกิจ 2) โซนทิศเหนือ 3) โซนทิศตะวันออก 4) โซนทิศตะวันตก และ 5) โซนทิศใต้

ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ที่ซื้ออาคารชุดจากผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งตามลักษณะการอยู่อาศัยของผู้บริโภค ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ผู้บริโภคที่พักใน ที่อยู่อาศัยระดับราคาสูง ผู้บริโภคที่พักในที่อยู่อาศัยระดับราคากลาง และผู้บริโภคที่พักในที่อยู่อาศัยระดับราคาต่ำ

การอยู่อาศัยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง วิธีการอยู่อาศัยของผู้บริโภค
ด้าน ที่อยู่อาศัยที่มีความพอดีในด้านกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเงิน และด้านสิ่งแวดล้อม
โดยคำนึงถึงหลักความสอดคล้องกับควมมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งจะส่งผลให้
ผู้บริโภคเกิดความเหมาะสมในการอยู่อาศัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้กำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ ขอบเขตด้านเนื้อหาและขอบเขต
ด้านพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง โดยทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุด เริ่มตั้งแต่
กระบวนการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย จนกระทั่งซื้อที่อยู่อาศัยไปแล้ว โดยวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้าน
ที่อยู่อาศัยทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล 2) กระบวนการเรียนรู้
ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ และ 3) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยในแต่ละ
ด้านแบ่งกระบวนการเรียนรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน (พัทธมน เอี่ยมสูงงค์, 2552) ได้แก่ 1) การตระหนักใน
ปัญหา 2) การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การติดตามประเมินผล (Forojalla,
1993) เพื่อให้ได้กระบวนการเรียนรู้ในการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีบรรทัดฐานสูงสุด และสามารถ
แก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้อย่างตรงประเด็น

1.2 การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคใน
ชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยหลังจากได้สภาพ ปัญหา ปัจจัยและเงื่อนไขในการ
บริโภค ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุด และได้วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ในการ
บริโภค ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุดแล้ว ก็จะนำผลที่ได้มาเสนอแนวทางที่เกิดจาก
การสังเคราะห์ว่า แนวทางใดจะเป็นแนวทางส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับ
ผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยในชุมชนเมืองโดยแนวทางดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของ
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุดในชุมชนเมือง
พื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษากับพื้นที่ในเขตที่มีอัตราจำนวนความหนาแน่นของอาคาร
ชุดที่มากที่สุด และพบปัญหาในด้านการอยู่อาศัยของผู้บริโภคมากที่สุด โดยศึกษาผู้บริโภคในอาคารชุดใน
พื้นที่กรุงเทพมหานครจำนวน 30 แห่ง โดยแบ่งเป็นอาคารชุดระดับราคาสูง ราคาปานกลางและราคาต่ำ
ทั้งหมด 5 โซน รวม 10 เขต ได้แก่ 1) โซนเขตศูนย์กลางธุรกิจ ได้แก่ เขตสาทร เขตวัฒนา 2) โซน

ทิศเหนือ ได้แก่ เขตห้วยขวาง เขตพญาไท 3) โซนทิศตะวันออก ได้แก่ เขตคันนายาว เขตลาดกระบัง 4) โซนทิศตะวันตก ได้แก่ เขตราชวัตรบูรณะ เขตบางพลัด และ 5) โซนทิศใต้ ได้แก่ เขตบางนา เขตสวนหลวง

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุด เริ่มตั้งแต่กระบวนการตัดสินใจซื้อ ที่อยู่อาศัย จนกระทั่งซื้อที่อยู่อาศัยไปแล้ว โดยวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล 2) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ และ 3) กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยในแต่ละด้านแบ่งกระบวนการเรียนรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การตระหนักในปัญหา 2) การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การติดตามประเมินผล โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยใช้การเลือกแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกจากผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โซน ได้แก่ 1) โซนเขตศูนย์กลางธุรกิจ 2) โซนทิศเหนือ 3) โซนทิศตะวันออก 4) โซนทิศตะวันตก และ 5) โซนทิศใต้ โดยคัดเลือกแบบไม่เฉพาะเจาะจงจำนวน 30 คน แบ่งผู้บริโภคที่พักอาศัยในที่อยู่อาศัยออกเป็น 3 ระดับ คือ ผู้บริโภคที่พักอาศัยในที่อยู่อาศัยระดับราคาต่ำจำนวน 10 คน ผู้บริโภคที่พักอาศัยใน ที่อยู่อาศัยระดับราคาปานกลางจำนวน 10 คน และผู้บริโภคที่พักอาศัยในที่อยู่อาศัยระดับสูงจำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุด โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อมุ่งวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) กับผู้บริโภคที่พักอาศัยในอาคารชุดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล เริ่มสัมภาษณ์จากโซนเขตศูนย์กลางธุรกิจ โซนทิศเหนือ โซนทิศทิศตะวันออก โซนทิศตะวันตก และโซนทิศใต้ ตามลำดับ

การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และจัดหมวดหมู่ของกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพิจารณาถึงกระบวนการเรียนรู้ใน 4 ขั้นตอน คือ 1) การตระหนักในปัญหา 2) การเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ 3) การลงมือปฏิบัติ และ 4) การติดตามประเมินผล และตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation) ได้แก่ 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) 2) การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) และ 3) การตรวจสอบสามเส้าด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation)

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยหลังจากการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ก็จะนำผลที่ได้มาเสนอแนวทางที่เกิดจากการสังเคราะห์ว่า แนวทางนี้จะเป็นแนวทางส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง โดยแนวทางดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยยกร่างแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากการการสัมภาษณ์และการสอบถาม แล้วนำผลการสังเคราะห์ข้อมูลมาร่างแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยไม่ต่ำกว่า 5 ปี หรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยไม่ต่ำกว่า 3 ปี และมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง เพื่อตรวจสอบแนวทางที่ร่างไว้ และมีการสนทนากลุ่มเพิ่มเติมเพื่อเสนอข้อคิดเห็นอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่องานวิจัย ภายหลังการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยสรุปแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพิจารณาจากประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นพ้องต้องกันจำนวน 5 คนขึ้นไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถแบ่ง

กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยได้ทั้งหมด 3 ด้าน โดยในแต่ละด้านนั้น ได้มีการแบ่งกระบวนการเรียนรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล ในขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ในด้านกายภาพ ในส่วนของการตระหนักในปัญหา ผู้บริโภคมีการตระหนักในการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างมีเหตุผล ไม่ใช้วัสดุอุปกรณ์ผิดประเภทเพราะจะเกิดผลเสียตามมา ในส่วนของการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ ผู้บริโภคศึกษาคู่่มือการใช้งานอย่างมีสติ สอดถามจากผู้รู้หรือเปิดอินเทอร์เน็ตค้นคว้าอย่างรอบคอบ ในส่วนของการลงมือปฏิบัติ ผู้บริโภคใช้งานวัสดุอุปกรณ์อย่างมีสติ มีความระมัดระวัง โดยเลือกใช้งานตามอรรถประโยชน์อย่างสมเหตุสมผล และในส่วนของการติดตามประเมินผล ผู้บริโภคหมั่นตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เป็นประจำทุก 1 เดือน ทำตารางรายการตรวจสอบ (Checklist) วัสดุอุปกรณ์แต่ละประเภท เพื่อให้เกิดการบำรุงรักษาอย่างมีเหตุผล ช่วยยืดอายุการใช้งาน และทำให้เกิดการเข้าใจถึงธรรมชาติของวัสดุอุปกรณ์นั้น ๆ

1.2 กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ ในขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ในด้านการเงิน ในส่วนของการตระหนักในปัญหา ผู้บริโภครับรู้ถึงปัญหาจากการไม่รู้จักประมาณตนในการใช้จ่ายทำให้รายรับไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ในส่วนของการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ ผู้บริโภคศึกษาวิธีการวางแผนทาง การเงินที่ดี เพื่อให้เกิดความพอประมาณในชีวิตประจำวัน ในส่วนของการลงมือปฏิบัติ ผู้บริโภคมีการหารายได้หลักและรายได้เสริมเพิ่มเติม และประมาณตนในการใช้จ่ายตามอรรถประโยชน์ที่แท้จริง และในส่วนของการติดตามประเมินผล ผู้บริโภคจัดทำบัญชีครัวเรือนรายรับรายจ่ายทุกวันและจัดทำสรุปทุกเดือน และขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ในด้านสิ่งแวดล้อม ในส่วนของการตระหนักในปัญหา ผู้บริโภครับรู้ถึงปัญหามลพิษทางขยะจากขยะที่ล้นเมือง เพราะไม่รู้จักพอประมาณในการลดการใช้ขยะที่ไม่จำเป็น ในส่วนของการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ ผู้บริโภคเรียนรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีและรู้จักประมาณตนในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในส่วนของการลงมือปฏิบัติ ผู้บริโภคคัดแยกขยะก่อนทิ้งตามประเภทขยะทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะย่อยสลายได้ ขยะพิษ และขยะรีไซเคิล เพื่อเกิดความพอประมาณในการทำลายขยะและนำขยะกลับมาใช้ใหม่ และ ในส่วนของการติดตามประเมินผล ผู้บริโภคหมั่นตรวจสอบปริมาณขยะที่ไม่จำเป็นอยู่เสมอลดลงหรือไม่ มีการสังเกตและตรวจสอบโดยการทำเป็นตารางรายการ (Checklist) เพื่อตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

1.3 กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน ในขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ในด้านการบริหารจัดการ ในส่วนของการตระหนักในปัญหา ผู้บริโภครู้เท่าทันถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมภายในที่อยู่อาศัย ว่าการไม่เข้าร่วมจะทำให้เสียสิทธิ์อันชอบธรรมในการพัฒนาที่อยู่อาศัย ในส่วนของการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติ ผู้บริโภคมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการติดตามข้อมูลข่าวสาร ประกาศให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ที่เชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในส่วนของการลงมือปฏิบัติ ผู้บริโภคเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเข้าร่วมประชุม การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญ เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย และในส่วนของการติดตามประเมินผล ผู้บริโภคคอยตรวจสอบการดำเนินการ

ต่าง ๆ ของนิติบุคคล โดยรู้เท่าทันถึงการนำเงินส่วนกลางไปใช้ประโยชน์ในทางที่ถูกต้อง การรู้เท่าทันในการอยู่อาศัยของผู้บริโภคจะทำให้เกิดการอยู่อาศัยได้อย่างเหมาะสม และเกิดความพอเพียงในการอยู่อาศัย

2. การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมือง ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถแบ่งได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้

2.1 แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล พบว่า ในด้านกายภาพ นิติบุคคลจะมีบทบาทมากที่สุด ซึ่งผู้บริโภคจะมีความเข้าใจค่อนข้างยากเพราะเป็นเรื่องของระบบการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นิติบุคคลจึงต้องมีบทบาทในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้บริโภคโดยจัดทำคู่มือการใช้งานวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยแทนที่จะทำเป็นเล่มละวัสดุอุปกรณ์ก็ทำเป็นคู่มือรวมเล่ม โดยรวมหลาย ๆ วัสดุอุปกรณ์ในเล่มเดียว ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย อ่านแล้วเป็นเหตุเป็นผลมีภาพประกอบชัดเจน และทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ที่สามารถดาวน์โหลดไฟล์มาเก็บไว้ในโทรศัพท์มือถือได้ด้วย มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตและฝึกสอนการใช้งานวัสดุอุปกรณ์ในช่วงวันหยุดเพื่อให้สามารถใช้งานและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม และเมื่อมีการจัดประชุมหรืออบรมก็ให้ผู้บริโภคมีการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกันอย่างมีเหตุผลด้วย

2.2 แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ พบว่า ในด้านการเงิน ต้องทำให้ผู้บริโภครู้จักประมาณตนอย่างแท้จริง โดยสามารถประเมินตนเองทั้งรายรับและรายจ่ายได้อย่างสมดุล อีกทั้งควรมีการออมเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉินเพื่อความไม่ประมาท โดยนิติบุคคลเชิงวิสาหกิจมาให้ความรู้ด้านการเงินเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งมีทั้งผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันทางการเงินของภาครัฐและภาคเอกชนสลับสับเปลี่ยนกันไป เช่น เจ้าหน้าที่ธนาคาร เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์ เจ้าหน้าที่ประกันชีวิต เป็นต้น โดยจัดทำกิจกรรมวางแผนทางการเงินซึ่งฝึกปฏิบัติจริง มีการสอนทำบัญชีครัวเรือนอย่างละเอียดโดยจัดทำสมุดบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างง่ายในแต่ละวัน เพื่อให้เกิดความพอประมาณในการใช้จ่าย รวมถึงการสอนวิธีการออมเงินอย่างถูกวิธี และมีเกมจำลองการลงทุนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์สำหรับผู้บริโภคที่สนใจ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ จะจัดในห้องประชุมหรือลานการเรียนรู้ได้ก็แล้วแต่สะดวก และในด้านการบริหารจัดการ นิติบุคคลส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านการมีส่วนร่วมของผู้บริโภค โดยให้ความรู้ถึงประโยชน์และความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการให้ความรู้นี้สามารถทำได้ด้วยการใช้วิธีที่หลากหลายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่ไม่เป็นทางการแต่เป็นที่นิยม คือ การให้ความรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ได้แก่ Facebook และ Webboard ต่าง ๆ รวมถึงการบอกปากต่อปาก และในส่วนที่เป็นทางการ คือ มีการจัดทำเป็นจดหมายจากนิติบุคคลแจ้งข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีใบตอบรับ โดยเมื่อมีการเข้าร่วมประชุมเกิดขึ้น มีการแจ้งข้อมูลงบประมาณต่าง ๆ นิติบุคคลต้องให้เจ้าหน้าที่ทางบัญชีการเงินให้ความรู้ในการสอนถึงวิธีการอ่านงบประมาณอย่างละเอียด ฝึกสอนเพิ่มเติมเป็นประจำทุกเดือน และจัด

ทำข้อมูลสรุปการประชุมต่าง ๆ รวมถึงงบประมาณต่าง ๆ ติดป้ายประกาศไว้ในแต่ละครั้ง เพื่อช่วยกันตรวจสอบการทำงานเพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจนและไม่มีการนำเงินไปใช้อย่างฟุ่มเฟือยจนทำให้เกิดความไม่พอประมาณ

2.3 แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน พบว่า ในด้านสิ่งแวดล้อม การตระหนักถึงการรู้เท่าทันมลพิษทางสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะปัญหาเรื่องมลพิษทางขยะ ซึ่งพบได้บ่อย การรักษาสีสิ่งแวดล้อมและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจึงสำคัญ โดยนิติบุคคลเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมมาให้ความรู้ในเรื่องการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี จัดทำเป็นใบปลิวหรือแผ่นพับในการให้ความรู้เพราะสะดวกในการอ่าน ติดป้ายให้ความรู้ตามบริเวณที่อยู่อาศัยที่เห็นได้ชัด เช่น ทางเข้าตึกอาคาร ลานจอดรถ หรือลิฟท์ เพื่อให้ทั้งขยะอย่างถูกต้อง มีการจัดเตรียมถังขยะให้พอดีและทำป้ายสัญลักษณ์ให้ผู้บริโภคอ่านแล้วเข้าใจง่าย สะดุดตาตามประเภทขยะทั้ง 4 ประเภท ทั้งขยะทั่วไป ขยะย่อยสลายได้ ขยะพิษ และขยะรีไซเคิล สอนให้ผู้บริโภคนำขยะรีไซเคิลมาขายเพื่อเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง โดยบอกวันเวลาที่มารับซื้อขยะมือสองมารับขยะ และมีการแจกถุงผ้าเพื่อรณรงค์ให้ลดการใช้ขยะที่ย่อยสลายไม่ได้ ซึ่งถ้าผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยรู้เท่าทันจะเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดในอนาคตได้

อภิปรายผล

1. กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาหรือถูกใช้เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการแก้ไขปัญหา นั้น ๆ คือ กระบวนการเรียนรู้ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นจะครอบคลุมถึงปัญหาในเรื่องปัจจัย 4 ของมนุษย์ ซึ่งจะรวมถึง ด้านที่อยู่อาศัยสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยการนำกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ อันจะถูกนำมาใช้แก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้กับผู้บริโภคทุกคน เพราะปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ หลักปรัชญาที่ดำเนินทางสายกลางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ พัทธมน เอี่ยมสูงค์ (2552) กล่าวว่า วิธีการดำรงชีวิตของมนุษย์สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งการดำรงชีวิตให้เกิดความเหมาะสมนั้น จะเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในเรื่องของอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย โดยสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้แล้วแต่ความเหมาะสมกับสถานภาพของตน โดยกระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน คือ กระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล กระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ และกระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน

กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้บริโภคต้องมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีตรรกะ โดยคำนึงถึงหลักของความ

สมเหตุสมผลเป็นที่ตั้ง มีการเข้าใจถึงสภาวะการณ์และปัญหาด้านที่อยู่อาศัยอย่างแท้จริง ดังในเรื่องของการใช้งานวัสดุอุปกรณ์ใน ด้านกายภาพ ต้องมีการใช้งานและการบำรุงรักษาอย่างมีเหตุผล ตรงตามคุณสมบัติของวัสดุอุปกรณ์นั้น ๆ อันจะช่วยให้เกิดการยืดอายุการใช้งานไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ ปรางค์ชมพูกุลพฤณี (2556) กล่าวว่า ในด้านกายภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ การมีขั้นตอนการใช้งานของวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม และสามารถบำรุงรักษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ช่วยยืดอายุการใช้งานไม่สิ้นเปลือง และลดการเกิดอุบัติเหตุได้ อันจะส่งผลให้เกิดการใช้งานตามแนวทางที่ตรงตามอรรถประโยชน์ และมีประสิทธิภาพสูงสุดในส่วนของกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องคำนึงถึงหลักการประมาณตนของผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะในด้านการเงิน ที่ส่งเสริมให้เกิดความพอประมาณ โดยการรู้จักประมาณตนในเรื่องรายรับและรายจ่าย มีการแบ่งเงินสำหรับรายจ่ายค่าที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะ และมีการนำเงินไปลงทุนตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ พินนะรัฐสุริยะโชติ (2556) กล่าวว่า การรู้จักประมาณตนในด้านการเงิน จะมีผลให้ผู้บริโภคมีสภาพคล่องทางการเงินที่สูง และจะทำให้ไม่เกิดวิกฤติทางการเงิน ซึ่งความพอประมาณทางการเงินนั้น จะต้องหมั่นฝึกเรียนรู้จากตนเองและผู้อื่น โดยต้องรู้จักคำนวณรายรับและรายจ่ายให้เกิดความพอดี เพื่อให้เกิดความสมดุลทางการเงิน ในส่วนของกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้บริโภคต้องตระหนักถึงการรู้เท่าทันในการอยู่อาศัย โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันได้ เช่น ในเรื่องของการบริหารจัดการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ ผู้อยู่อาศัย ผู้บริโภคควมมีการรู้เท่าทันถึงผลประโยชน์ในการมีส่วนร่วมทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม ในการ เข้าร่วมกิจกรรม หรือการประชุมต่าง ๆ ภายในที่อยู่อาศัย เพื่อให้เกิดการร่วมกันตัดสินใจแก้ไขปัญหา ด้านที่อยู่อาศัยในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ พัทธมน เอี่ยมสูงงค์ (2552) กล่าวว่า การมีความรู้เท่าทันและมีภูมิคุ้มกันที่ดี จะช่วยให้ไม่กระทำตนให้เป็นที่เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น โดยเฉพาะการรู้เท่าทันที่จะมีส่วนร่วมเพื่อกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมในการอยู่อาศัยร่วมกัน กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยนั้นเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยควรให้ความสำคัญและพึงปฏิบัติตามในกระบวนการเรียนรู้ด้านนั้น ๆ ที่ตนเองกำลังประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยอยู่ แต่ถึงไม่ประสบปัญหา ด้านที่อยู่อาศัยก็สามารถปฏิบัติตามได้เพื่อเป็นเกราะป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต

2. การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การนำเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีเหตุผล แนวทาง การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยอย่างพอประมาณ และแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยอย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยผู้บริโภคต้องมีการรู้เท่าทันในปัญหาของที่อยู่อาศัยในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้เกิดการปรับตัวในการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างมีเหตุผล มีการรู้เท่าทันถึงสภาวะการณ์ของปัญหา และมีการประมาณ

ต้นในการอยู่อาศัย จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้อย่างทันท่วงที กระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยนั้นมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหา ที่อยู่อาศัยในเรื่องต่าง ๆ อันจะทำให้มีการอยู่อาศัยที่เหมาะสมและมีความปกติสุขในการอยู่อาศัย แต่ต้องทำตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้อย่างครบถ้วน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เหล่านี้จะถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในชุมชนเมือง เพราะกระบวนการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยไขปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ เพื่อไปยังเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ รุจี เฉลิมสุข (2556) กล่าวว่า การที่บุคคลใด ๆ ก็ตามใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหาใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้ กระบวนการเรียนรู้ด้านนั้น ๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหาก็เปรียบเสมือนกุญแจพิเศษที่ไม่ว่าจะใช้งานเมื่อไรก็สามารถหยิบมาใช้ได้ตลอดและประสบความสำเร็จอยู่เสมอ โดยต้องทำเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่มีระบบแบบแผน

แนวทางในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยในแต่ละด้านนั้น ต้องกระทำทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เนื่องจากจะทำให้เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคทุกคนและทั่วถึงในทุกเรื่อง การใช้วิธีการที่เหมาะสมของแต่ละเพศวัยหรือเหมาะสมกับวิถีชีวิตของผู้บริโภค จะช่วยให้ผู้บริโภคมีความกระตือรือร้นอยากที่จะรับรู้ และเกิดการเฝ้าหาความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ในส่วนของการบอกปากต่อปากไปยังผู้อยู่อาศัยโดยตรงหรือไปยังบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการอาคารชุดไปยังผู้จัดการนิติบุคคล แล้วกระจายประชาสัมพันธ์โดยบุคคลที่ผู้จัดการนิติบุคคลมอบหมายให้อีกที ในส่วนของการส่งจดหมายในตู้จดหมาย ทำให้ได้รับข่าวสารจากการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างทั่วถึง แต่อาจจะมีข้อเสียสำหรับผู้อยู่อาศัยที่ไม่ค่อยได้เข้ามาในที่อยู่อาศัย และในส่วนของ การติดประกาศตามบอร์ดประชาสัมพันธ์ ควรติดประกาศในสถานที่ที่มีคนเดินผ่านพลุกพล่านหรือเห็นเป็นจำนวนมาก เช่น ประตูทางเข้าอาคาร หรือข้างในลิฟต์โดยสาร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนปิยะเหมือนเปี่ยม (2557) ได้กล่าวเกี่ยวกับ การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยว่า คณะกรรมการอาคารชุดเป็นผู้บริหารจัดการในการนำกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ผู้อยู่อาศัย ซึ่งจะมีวิธีการในการบริหารจัดการแล้วแต่ความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ โดยวิธีการที่ได้ผลดีที่สุด คือ การใช้สื่อออนไลน์ เข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึง ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด และการใช้วิธีสื่อสารทางตรง เช่น การบอกต่อโดยใช้ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์อันดีของผู้อยู่อาศัยเองเพื่อให้เกิดความไว้วางใจในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ หรือการติดตามบอร์ดประชาสัมพันธ์ในสถานที่ที่พบเห็นได้ง่ายภายในที่อยู่อาศัย และสอดคล้องกับ กฤษดา พุ่งเกียรติ (2558) ที่กล่าวว่า การเข้าถึงผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดนั้น วิธีการที่ได้ผลดีที่สุดคือการใช้อินเทอร์เน็ต ในการเข้าถึงกลุ่ม ผู้อยู่อาศัย เนื่องจากผู้อยู่อาศัยมีเวลาจำกัดและต้องการรับรู้ในเวลาอันสั้น และการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้หรือการจัดการความรู้ให้คนที่อยู่ในอาคารชุดต้องมีการสร้างความเห็นทางทางโดยการแจ้งจดหมายเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านตู้จดหมาย การสร้างความเห็นทางทางนี้ จะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และเกิดลักษณะของความไว้วางใจในการปฏิบัติตามสิ่งนั้น ๆ

วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ต้องเกิดจากความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ทั้งจากนิติบุคคล ผู้บริโภค หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแนวทางที่สำคัญที่จะผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยได้ต้องค่อยเป็นค่อยไป และให้เกิดความเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยเข้าถึงแต่ละพื้นฐานของผู้บริโภค

ว่าควรใช้แนวทางแบบไหนที่เหมาะสม โดยแนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทั้งที่เป็นทางการและอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งสอดคล้องกับ Jain, and Maheswaran (2000) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้ผู้บริโภคใด ๆ ต้องใช้ทั้งกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเป็นทางการและความไม่เป็นทางการควบคู่กันไป เนื่องจากถ้าอาศัยความเป็นทางการอย่างเดียวแล้ว ผู้บริโภคจะไม่รู้สึกรับรู้ถึงความไว้วางใจและพร้อมที่จะเปิดใจยอมรับความรู้ใหม่ ๆ และกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการจะช่วยให้เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากการเข้าถึงที่ไม่มีแบบแผนและไม่มีคามยุ่งยากซับซ้อน แนวทางการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้านที่อยู่อาศัยอย่างเป็นทางการนั้น จะมีการนัดจัดอบรมให้ความรู้ด้านที่อยู่อาศัยทุกเดือน โดยนิติบุคคลจะเป็นคนประสานงานให้กับเจ้าของที่อยู่อาศัยทุกคนได้รับทราบ โดยจัดตรงลานเอนกประสงค์ในส่วนพื้นที่ส่วนกลางของโครงการที่อยู่อาศัย หรือข้างใต้ลานจอดรถบริเวณตึกใดตึกหนึ่งของโครงการที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับ Foxall (1999) ได้กล่าวว่า การมีพื้นที่ให้ผู้บริโภคได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะทำให้ผู้บริโภคเกิดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะเกิดองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยสถานที่ที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีความสม่ำเสมอในการใช้งาน เพื่อให้เกิดการคำนวณและจัดสรรเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และในส่วนของแนวทางที่ไม่เป็นทางการจะใช้วิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติโดยการพบปะสังสรรค์กันในสถานที่ที่จะถูกจัดไว้ให้อย่างถาวร เช่น พื้นที่ในส่วนพื้นที่ว่างสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยสถานที่ที่จะถูกจัดขึ้นนี้จะเรียกว่า “ลานการเรียนรู้” ซึ่งสอดคล้องกับ Peter, and Donnelly (2004) ซึ่งได้กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้บริโภคอย่างไม่เป็นทางการนั้น จะมีหรือไม่มีแหล่งเรียนรู้ก็ได้ แต่การที่มีแหล่งเรียนรู้ถาวรจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า เพราะจะเป็นที่รับรู้กันโดยนัยว่าแหล่งเรียนรู้นี้สามารถใช้ประโยชน์ให้เกิดกระบวนการในการส่งเสริม การเรียนรู้ได้ โดยวิถีชีวิตของผู้บริโภคคนใดคนหนึ่งย่อมแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริโภคที่มีวิถีชีวิตที่เหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้ จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง และสามารถพัฒนาทักษะจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สมาคมอสังหาริมทรัพย์ ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น การเคหะแห่งชาติ ควรมีการทำความร่วมมือระหว่างกันทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อแบ่งปันข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย โดยข้อมูลที่สำคัญพบว่า ภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ประกอบการต่าง ๆ มีข้อมูลของผู้บริโภคด้านที่อยู่อาศัยค่อนข้างแน่น ซึ่งจะรู้ถึงข้อมูลเชิงลึกด้านที่อยู่อาศัย เช่น ปัญหาต่าง ๆ ในด้านที่อยู่อาศัย แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย เป็นต้น ทั้งจากการตอบแบบสอบถาม การเก็บข้อมูลวิจัยของผู้ประกอบการ การแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนจะทำให้ภาครัฐออกนโยบาย กฎหมาย ที่ถูกต้องอันจะช่วยลดปัญหาด้าน ที่อยู่อาศัยที่เกิดขึ้น ทั้งยังเป็นผลดีต่อการเป็นฐานข้อมูลของผู้บริโภคในอนาคต

2. การเคหะแห่งชาติ ควรมีการผลักดันแผนการพัฒนาที่อยู่อาศัยแห่งชาติในระดับมหภาค โดยมีการส่งเสริมนโยบายด้านที่อยู่อาศัยให้มีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น โดยอาจจะมีการอยู่อาศัยต้นแบบที่ประสบความสำเร็จจริง แล้วให้ผู้นำของที่อยู่อาศัยในแต่ละพื้นที่มาศึกษา เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนางานกับที่อยู่อาศัยของตน และขอความร่วมมือในเรื่องของข้อมูลการวางผังเมืองให้เกิดความสอดคล้องกับวิถีชีวิตในการอยู่อาศัยของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น

3. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการสร้างความร่วมมือในการติดตามนโยบายและกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านที่อยู่อาศัย เช่น กฎหมายว่าด้วยการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ควรมีความต่อเนื่องในการติดตามผลหลังจากมีการอนุมัติผลผ่านแล้ว เพราะมักพบว่า ที่อยู่อาศัยในหลาย ๆ ที่โดยเฉพาะในชุมชนเมือง สิ่งแวดล้อมภายในที่อยู่อาศัยมักจะเสื่อมโทรมลงไปมากภายหลังจากการเข้าไปอยู่อาศัยแล้ว ต้องการที่จะให้ภาครัฐมีมาตรการหรือนโยบายในการติดตามที่อยู่อาศัยในระยะยาวด้านสิ่งแวดล้อมต่อไปอย่างต่อเนื่อง

4. นิติบุคคลภายในที่อยู่อาศัยทุกแห่ง ควรมีการจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการบริโภคด้านที่อยู่อาศัยเบื้องต้นขึ้น ทั้งทำเป็นคู่มือฉบับกระเป๋ และการทำดาวนโหลดไฟล์ตามเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อให้เป็นคู่มือในการใช้ชีวิตภายในที่อยู่อาศัย และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่เกิดขึ้น ซึ่งสะดวกในการพกพาและไฟล์ของคู่มือต้องมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก อีกทั้งภาษาที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช่ภาษาที่ใช้ศัพท์ทางเทคนิควิศวกรรมหรือสถาปนิกมากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจยาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสืบทอดกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยจากผู้บริโภค รุ่นหนึ่งไปสู่ผู้บริโภคอีกรุ่นหนึ่ง เพื่อป้องกันกระบวนการเรียนรู้ด้านที่อยู่อาศัยจะสูญหายไป และป้องกันปัญหาด้าน ที่อยู่อาศัยจะเกิดขึ้นซ้ำได้อีกในอนาคต

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประสานความร่วมมือระหว่างที่อยู่อาศัยด้วยกันเอง เช่น โครงการ ที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครในลักษณะเดียวกันแต่คนละเขต หรือคนละจังหวัด ว่าสามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยได้หรือไม่ แล้วใครจะเป็นผู้ประสานให้เกิดความร่วมมือนั้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษดา พึ่งเกียรติ. (2558). กระบวนการตัดสินใจซื้ออาคารชุดของประชากรจากประเทศในกลุ่มอาเซียน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจของกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรางค์ชมพู กุลพุกษี. (2556). การศึกษาโครงการและรูปแบบสถาปัตยกรรมของโครงการอาคารชุดพักอาศัยระดับบนในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัทธมน เอี่ยมสูงศักดิ์. (2552). แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พินะรัฐ สุริยะโชติ. (2556). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อคุณภาพการให้บริการด้านสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดประตูเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณฑา ไชยงาม. (2553). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในการจัดการมูลฝอยชุมชน กรณีศึกษาเทศบาลเมืองคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (รายงานการศึกษาดุษฎีบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัตนปิยะ เหมือนเปี่ยม. (2557). การสำรวจความพึงพอใจการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของอาคารชุดพักอาศัย (รายงานการศึกษาดุษฎีบัณฑิต). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รุจี เฉลิมสุข. (2556). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ (รายงานการศึกษาดุษฎีบัณฑิต). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา. (2558). การจัดการเรียนรู้เพื่อเป้าหมายการเรียนรู้ที่หลากหลายมิติ. วารสารครุศาสตร์, 43(2), 161-166.
- ษมิทธิ์ ชันธิกุล. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงองค์การ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

ภาษาอังกฤษ

- Forojalla, S.B. (1993). *Educational planning for development*. New York: ST. Macmillan Press.
- Foxall, G.R. (1999). *Consumer decision making: Process, involvement and style* (4th ed.). Melbourne: Butterworth-Heinemann.
- Jain, S.P., & Maheswaran, D. (2000). Motivated reasoning: A depth-of-processing perspective. *Journal of Consumer Research*, 3(26), 358.
- Peter, J.P., & Donnelly, J.H. (2004). *Marketing management: Knowledge and skills* (7th ed.). Singapore: McGraw-Hall.
- Schwarz, A. & Villinger, R. (2004). Integrating Southeast Asia's Economics. *McKinsey Quarterly* 1, 37-47.

ผู้เขียน

นายธีรวุฒิ ธนวิษเพียรพาก นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และ ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

อีเมล: thirawut.t@hotmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา มาดิลกโกวิท อาจารย์ประจำสาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

อีเมล: charoonsri@hotmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรุจ กิจนันท์วิวัฒน์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจและอาชีวศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

อีเมล: virut24@hotmail.com